

«Καλόν ἔστιν ημᾶς ὡδε εἶναι»! Ἡ δεν πάμε πουθενά!

Γράφει ο Στέλιος Κούκος.

Δεν είναι ωραίο να ετοιμάζεις να γιορτάσεις μια από τις κορυφαίες γιορτές και ξαφνικά μια καταστροφή να σπέρνει τον όλεθρο, τον θάνατο...

Είχα αρχίσει να γράφω το κείμενο για την γιορτή της Μεταμορφώσεως λίγες ώρες πριν από την φονική, καταστροφική έκρηξη στην Βηρυτό. Εν τω μεταξύ, είχα σκεφτεί πως και αυτήν την φορά δεν θα συσχετίσω στο κείμενό μου το γεγονός της Μεταμόρφωσης με την επέτειο της ρίψης της πρώτης ατομικής βόμβας στην Χιροσίμα. Τα δύο αυτά γεγονότα συμπίπτουν την ίδια ημέρα, 6 Αυγούστου -με διαφορά βεβαίως πολλών αιώνων. (Με τα δύο αυτά γεγονότα και την φωτοχυσία, φωτοπλυμμυρίδα που περιλαμβάνουν, εκπέμπουν -θετική και θεϊκή η πρώτη και αρνητική και καταστροφική δεύτερη- ασχολήθηκα σε μια σειρά προηγούμενων εορταστικών, επετειακών κειμένων).

Και, αίφνης, σχεδόν δίπλα μας, μια αντίστοιχη φωτοπλημμυρίδα και εκπομπή πυρός προκάλεσε συρροή θανάτων, τραυματισμών, ποικίλων και ανυπολόγιστων υλικών καταστροφών. Δεν θα ήταν υπερβολικό να το από-

καλέσουμε ως μια τοπική ολική καταστροφή! Σε μια χώρα, μάλιστα, που τα τελευταία χρόνια δοκιμάστηκε από πολέμους εξωτερικούς και εσωτερικούς με εκατόμβες νεκρών και τα κτίρια της πρωτεύουσας του Λιβάνου, να έχουν καταρρεύσει ολοκληρωτικά σχεδόν!

«Αυτό που συνέβη είναι παρόμοιο με αυτό που έγινε στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι», δήλωσε ένδακρυς ο κυβερνήτης της Βηρυτού.

Πράγμα, που αρχικά και με τους λίγους θανάτους που ανακοινώθηκαν το θεωρήσαμε ως υπερβολή. Δεν είχαμε σαφή και πραγματική εικόνα της κατάστασης. Αυτό άρχισε να γίνεται αντιληπτό όταν προβλήθηκαν οι πρώτες φωτογραφίες και ιδιαίτερα από τα στιγμιότυπα που είδαμε στη συνέχεια από τις καταγραφές σε βίντεο. Και την απόγνωση του ο κυβερνήτης την άφησε να εκδηλωθεί λέγοντας πως πρόκειται για «εθνική καταστροφή για τον Λίβανο». Και το χειρότερο πως «δεν ξέρουμε πώς θα το αντιμετωπίσουμε αυτό»!

Τηρουμένων, λοιπόν, των αναλογιών έχουμε πράγματι με μια μικρή Χιροσίμα. Το ποικίλο οπτικό υλικό δίνει μια τέτοια εντύπωση. Και άλλωστε, κάθε απώλεια, με την έννοια του θανάτου, τεράστια, μεγάλη ή έστω μερική και ατομική αποτελεί για όσους την υφίστανται καθολική! Δεν υπάρχει μέση κατάσταση!

Όπως, βεβαίως, και η αντίστοιχη συμμετοχή μας στην χαρά και την γιορτή. Το μερτικό μας σ' αυτήν. Μετέχουμε σε όσο μέτρο την ζούμε και μας επηρεάζει άμεσα! Μας χαροποιεί, μας ενθουσιάζει, μας βγάζει από την αίσθηση της καθημερινότητάς μας! Και γίνεται σκόλη! Αργία και χαρά Θεού!

Ή αλλιώς «Καλόν εστιν ημάς ώδε είναι»!

Έτσι εξέφρασαν την χαρά τους οι σαστισμένοι Μαθητές στο όρος Θαβώρ μετά το γεγονός της Μεταμόρφωσης. Δεν θέλουν να κατέβουν από το βουνό! Έζησαν συγκλονιστικές στιγμές και δεν θέλουν να επιστρέψουν στην καθημερινότητα, παρόλο που βρίσκονται συνέχεια δίπλα στον Ιησού!

Ο Πέτρος, ο Ιωάννης και ο Ιάκωβος φαίνεται πως έζησαν μια Ανάσταση πριν την Ανάσταση και βέβαια πριν τα Άγια Πάθη. Αυτός άλλωστε ήταν και ο σκοπός, ο λόγος της απλόχερης και όσο ηδύναντο θεϊκής φανέρωσης στους Μαθητές μέσω της Μεταμόρφωσης. Να ενδυναμωθούν και να στηριχθούν με απτά και συγκλονιστικά γεγονότα για την θεότητα του Ιησού λίγο πριν από την παράλογη θεοκτονία που θα ακολουθούσε!

Η ανθρώπινη αδυναμία, όμως, τουλάχιστον στην περίπτωση του Αποστόλου Πέτρου, μοιάζει να είναι συντριπτική. Θα ακολουθήσουν τρεις αρνήσεις από τον ίδιο όπως και τρεις ομολογίες-αποκατάστασης της κοινωνίας αγάπης με τον Χριστό. Αλλά και αιματηροί κόποι και ταλαιπωρίες υπέρ του Ευαγγελίου, βάσανα, φυλακίσεις και βεβαίως θα στεφθεί με το στεφάνι του μαρτυρίου!

Το «Καλόν εστιν ημάς ώδε είναι» έγινε για όλους τους Αποστόλους ένας κανόνας θυσιαστικής και μαρτυρικής υπακοής και αποστολής στα πέρατα της οικουμένης!

Και να, όμως, που και για μας η θεία Μεταμόρφωση έρχεται, προηγείται μιας άλλης «απώλειας», μιας άλλης Κοίμησης αλλά και Ανάστασης-Μετάστασης!

Στην περίπτωση αυτή η Μεταμόρφωση θέλει να έχει την τάξη της μιας θειικής χαροποιού υπενθύμισης που καταλύει κάθε αίσθηση απώλειας και θανάτου!

αλόν εστιν ημάς ώδε είναι!

Δεν μπορεί να εκφραστεί καλύτερα και πιο επίσημα η χαρά της γιορτής της Μεταμορφώσεως!

Είναι ωραία και όμορφα να μείνουμε εδώ!

Στην κορφή.

«Η χαρά μας -μαζί Σου Ιησού μας- κορυφώθηκε εδώ πάνω», θέλουν να πουν οι Μαθητές και δεν θέλουν να πάμε πουθενά αλλού.

Πού να πάνε; Τι να κάνουν άλλο και γιατί! Υπάρχει λόγος;

Όποιος -κατά το λεχθέν- βρίσκει το Ένα ου εστί χρεία τα έχει όλα!

Και δεν ζητά τίποτε άλλο!

Έφτασαν στο τέλος που είναι η διαρκής αρχή και συνέχεια!

Μια πλημμυρίδα ύδατος ζώντος και ζωής αστείρευτης!

(Αυτό έκανε και την Φωτεινή την Σαμαρείτιδα μαζί με όλο της σόι Αποστόλους και Μάρτυρες).

Όπως λέει και ο όσιος Πορφύριος όταν βρεις τον Χριστό δεν θέλεις τίποτε άλλο!

Ή όπως αλλιώς το είπε ο όσιος Παΐσιος για κάποιους ασκητές και ερημίτες: Μπορεί να μένουν και να κάθονται σε μια σπηλιά ή σε μια ετοι-

μόρροπη καλύβη κάτω από αντίξοες καιρικές συνθήκες -και χωρίς ουσιαστικά και τα προς τα ζην- εάν δεν έχουν βρει κάτι;

Και οι δύο σύγχρονοι άγιοί μας μιλούν για ανθρώπους που βρήκαν κάτι! Πράγμα που κατά συνέπεια σημαίνει πως αναζήτησαν, έψαξαν!

Γι' αυτό και βρήκαν!

Και βέβαια και αυτοί είπαν έμπρακτα και με την ζωή τους:

Καλόν εστιν ημάς ώδε είναι! Και έγινε το μοναστήρι τους, το κελλί τους, η σπηλιά τους, το καλύβι τους ή ακόμη και το σπίτι τους στο κόσμο όρος! Όρος Θαβώρ όρος Άγιο!

Δεν ήταν σαν και μας νερόβραστοι Χριστιανοί, όπως είπε για μια άλλη περίπτωση ο όσιος Παΐσιος (συμπεριλαμβάνοντας, μάλιστα, από έσχατη ταπείνωση και τον εαυτό του στην συνομοταξία αυτή).

Αλλά, οι ίδιοι σύγχρονοι μας και μεγάλοι άγιοι που προαναφέραμε, είναι γνωστόν πως έζησαν και γεύτηκαν και οι ίδιοι το γεγονός της Μεταμορφώσεως και σκόρπισαν και σκορπούν απλόχερα την θεϊκή παρηγοριά και την χαρά της! Την χάρη της Ανάστασης!

Όσο και για τις λύπες και τις συμφορές που συνέχεια μας πλήττουν, δεν πρέπει να λησμονούμε πως τις περισσότερες φορές οφείλονται και σε δικές μας αστοχίες. Αντίστοιχη τραγωδία γνώρισε και η Κύπρος πριν μερικά χρόνια με την ανάφλεξη των πυρομαχικών στην περιοχή Μαρί. Αυτό είχε σαν συνέπεια τον θάνατο νέων στρατιωτών κυρίως, και την καταστροφή της κεντρικής ηλεκτροπαραγωγικής μονάδας της Μεγαλονήσου. Τηρουμένων λοιπόν και εδώ των αναλογιών ήταν και αυτή μια τοπική Χιροσίμα.

Όσο για την επέτειο της ρίψης της πρώτης ατομικής βόμβας στην ίδια την Χιροσίμα -για την οποία είπαμε αρχικά πως δεν θα αναφερθούμε- μοιάζει να μας διαβεβαιώνει πως ο άνθρωπος είναι ικανός για όλα! Παρ' όλο που ο Θεός έγινε άνθρωπος για να γίνει ο άνθρωπος Θεός.

Ο άνθρωπος εξακολουθεί να δημιουργεί όπλα ολικής καταστροφής με απρόβλεπτες συνέπειες για όλους!

Σε μian άλλη αντίστοιχη συμφορά, η οποία συνέβη και αυτή πριν από κάποια μεγάλη γιορτή, αναρωτηθήκαμε αν τέτοια γεγονότα, μπορούν να μας οδηγήσουν σε απόγνωση, και έξω από την χαρά και την πνευματική ευωχία της γιορτής. Στο ερώτημα αυτό απαντήσαμε πως σαφώς όχι!

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει πως η σκέψη μας και οι προσευχές μας λησμονούν τα πρόσωπα και τον λαό που υπέστη την συμφορά!

Και όσο είναι στο χέρι μας θα πρέπει πάντα να προσέχουμε. Τόσο τον εαυτό μας όσο και τους γύρω μας. Να μην είμαστε ανεύθυνοι!

Άλλωστε, ζούμε σε περίοδο πανδημίας και ο Θεός να βάλει το χέρι του. Αλλά και εμείς θα πρέπει να είμαστε συνεργοί του! Ας μην είμαστε αδιάφοροι και εχθρικοί απέναντι στις υπεύθυνες υποδείξεις!

Περαίνοντας, ολοκληρώνοντας το κείμενο, και σε ότι αφορά την σημερινή πνευματική ευωχία της μεγάλης και πραγματικά λαμπρής, ολόλαμπρης και ολοφώτεινης γιορτής της Μεταμόρφωσης, δεν θα ήταν άστοχο να πούμε πως και σήμερα η τράπεζα γέμει!

Μηδείς θρηνήτω πνευματική πενία! Τρυφήσατες πάντες!

Ή όπως είπαν οι Μαθητές του Κυρίου: Καλόν εστιν ημάς ώδε είναι!

Τι πιο ωραίο!

Ή με δικά μας λόγια: Δεν πάμε πουθενά!

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>